

Den nye europæiske komité for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionstilsyn – CEIOPS*

af Henrik Bjerre-Nielsen

Henrik Bjerre-Nielsen
ftdir@ftnet.dk

Indførelsen af den såkaldte Lamfalussy procedure for EU-regulering af forsikrings-selskaber og arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger betyder en ændring i lovgivningsarbejdet både på EU-plan og i Danmark. Proceduren bygger på en opdeling af direktiver i overordnede regler og tekniske gennemførelsesregler. De overordnede regler skal fortsat fastsættes af Ministerrådet og Europa-Parlamentet på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Som noget nyt skal de tekniske dele af et direktiv udstedes af Kommissionen på grundlag af et udkast, der er behandlet i en særlig embedsmandskomite – Det europæiske Udvalg for forsikring og arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger – EIOPC.

Proceduren betyder bl.a., at den europæiske forsikringssektor indtages langt tidligere i udarbejdelsen af nye regler. Proceduren betyder også, at forsikringssektoren får mulighed for at påvirke udformningen af de tekniske prægede dele af de enkelte forslag. Endelig indebærer proceduren, at de europæiske forsikringstilsyn kommer til at spille en væsentlig rolle som rådgiver for Kommissionen..

I artiklen beskrives, hvorledes CEIOPS er organiseret, hvordan der træffes beslutninger i EU om finansielle direktiver og CEIOPS's rolle i denne procedure, samt hvorledes proceduren vil blive anvendt på det kommende Solvens II forslag, herunder strukturering af samarbejdet mellem CEIOPS og brancheorganisationerne.

I. CEIOPS – formål og organisation

Oprettelsen af CEIOPS var et led i indførelsen af en ny måde at vedtage nye regler om finansielle tjenesteydelser. Formålet med oprettelsen af CEIOPS var at skabe en samar-

bejdsorganisation for EU-landenes tilsynsmyndigheder med forsikrings- og arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger i overensstemmelse med den særlige procedure, der betegnes Lamfalussy proceduren.

CEIOPS er oprettet på grundlag af en beslutning, som Europa-Kommissionen (herafter blot Kommissionen) tog den 5. november 2003 om „Nedsættelse af Det Europæiske Udvalg for Forsikring og Arbejdsmarkedsorienterede Pensioner.“¹

Medlemmerne i CEIOPS er EU-landenes

Henrik Bjerre-Nielsen er direktør for Finanstilsynet og formand for CEIOPS.

* Hjemmeside: www.ceiops.org

tilsynsmyndigheder med forsikrings- og arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger. Herudover er de tilsvarende myndigheder i EØS-landene Island, Liechtenstein og Norge samt Kommissionen observatører i CEIOPS.

CEIOPS erstatter den tidligere såkaldte forsikringskonference, der havde nogenlunde samme medlemskreds, men som primært havde til formål at beskrive tilsynspraksis, og som hverken havde en egentlig formaliseret rolle i relation til udformning af direktiver eller var særligt aktive for at fremme konvergens af tilsynspraksis.

CEIOPS vil som udgangspunkt mødes 3 gange om året. Sager kan også behandles skriftligt.

Hertil kommer møderækker i de arbejdsgrupper og udvalg, som er nedsat af CEIOPS.

Hvert land har en stemme. Hvis der er forskellige tilsynsmyndigheder for forsikrings-selskaber og arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger, har de to myndigheder en fælles stemme og skal derfor være enige for at kunne stemme.

Beslutninger træffes enten med enstemmighed eller med kvalificeret flertal. Udgangspunktet er, at alle beslutninger træffes med enstemmighed.

CEIOPS udfører en række opgaver for Europa-Kommissionen. I de tilfælde, hvor CEIOPS afgiver en udtalelse til Kommissionen, vedtages beslutningen med kvalificeret flertal. Hvor dette er tilfældet, anvender CEIOPS de beslutningsprincipper, der gælder i EU. Ved opgørelsen af det kvalificerede flertal anvendes de stemmevægte, der er i Nice-Traktaten².

CEIOPS ledes af en bestyrelse på 5 medlemmer, der vælges for 2 år ad gangen. Den nuværende bestyrelse består af formanden og næstformanden for CEIOPS samt 3 andre medlemmer. I en overgangsperiode er bestyrelsen „udvidet“ med to observatører fra de nye EU-lande.

Sekretariatet for CEIOPS er beliggende i Frankfurt i Tyskland. Det er under opbygning

og ledes af en generalsekretær, og vil ved udgangen af 2004 bestå af 3 akademiske medarbejdere og en sekretær.

Komitéen har en hjemmeside:

www.ceiops.org.

2. Vedtagelsen af EU regler om finansielle direktiver

I EU er den normale procedure, at Ministerrådet (Rådet) og Europa-Parlamentet i fællesskab vedtager nye regler på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

I Ministerrådet behandles et forslag af en arbejdsgruppe. Samtidig behandler Europa-Parlamentet forslaget og kommer med forslag til ændringer. Behandlingen sker i et udvalg, som normalt kommer med ændringsforslag. Når Rådet har behandlet Europa-Parlamentets ændringsforslag, vedtager Rådet en foreløbig tekst – en såkaldt fælles holdning.

Hvis Europa-Parlamentet herefter ikke er enig i Rådets tekst, starter en særlig procedure for at opnå enighed. Både under behandlingen i Rådet og i Europa-Parlamentet foregår der et meget betydeligt lobbyarbejde. Når der er opnået enighed, offentliggøres det vedtagne direktiv i EF-Tidende. Normalt skal direktiver om finansielle tjenesteydelser være indarbejdet i medlemslandenes love 18-24 måneder efter offentliggørelsen.

Baggrunden for en ny procedure

Den normale måde at vedtage regler på EU-plan er tidskrævende. Fra det øjeblik, hvor Kommissionen starter med at undersøge behovet for et nyt initiativ, og indtil den fremlægger et forslag, kan det gå et til to år. Rådet og Europa-Parlamentet behandler derefter forslaget, og denne behandling tager typisk mellem 6 og 18 måneder. Herefter skal teksten offentliggøres, hvilket kan tage 1-4 måneder. Endelig skal medlemslandene have en frist til at gennemføre reglerne i deres egen lovgivning, og denne frist er typisk 18-24

måneder. Det tager derfor normalt 3-5 år, før Kommissionens initiativ er ført ud i livet.

I den finansielle sektor er frister på 4-5 år for udstedelse eller ændring af regler en meget lang periode. I EU blev der derfor arbejdet på både at afkorte den tid, som det tager at vedtage nye regler eller ændre gældende regler.

Det har gennem længere tid været kritiseret, at den normale procedure tog længere og længere tid, samtidig med at udviklingen på de finansielle markeder gik hurtigere og hurtigere. Dette skabte problemer på flere områder. Først og fremmest varede det for længe, når EU som lovgiver ville forhindre en uønsket udvikling, fremgangsmåde eller anden adfærd på de finansielle markeder. Det førte til, at medlemslandene selv fastsatte regler for at beskytte markederne, hvilket førte til nye barrierer for grænseoverskridende finansielle transaktioner. De finansielle markeder udgjorde derfor ikke et enhedsmarked. Det var vurderingen, at dette indebar, at finansielle tjenesteydelser var dyrere i EU end nødvendigt og modvirkede derfor ønsket om at forbedre den finansielle sektor i EU's konkurrencevne på globalt plan. Denne udvikling var særlig mærkbar på værdipapirmarkederne.

Lamfalussy proceduren

For at råde bod på den langsomme beslutningsprocedure foreslog et særligt udvalg i februar 2001, at der blev indført en særlig procedure for vedtagelse af regler om værdipapirer. Denne procedure har fået navn efter formanden for dette udvalg den tidligere chef for den belgiske centralbank og EMI (forløberen for ECB) Alexander Lamfalussy.

Lamfalussy proceduren blev foreslået og gennemført på værdipapirområdet med virkning fra 2002. Erfaringerne har været, at det var en løsning, der opfyldte behovet på værdipapirområdet for en hurtigere beslutningsprocedure. I efteråret 2003 besluttede Rådet, at Lamfalussy proceduren også skulle indføres

for EU-reguleringen af bank- og forsikringssektorerne. Kommissionen fremsatte derfor et forslag, der skulle ændre i de direktiver, der regulerer bank- og forsikringssektoren. Forslaget blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet i april/maj 2004³.

Udvalget foreslog, at

- skabe en hurtigere og smidigere beslutningsprocedure for reguleringen af den finansielle sektor, fordi der kan arbejdes med de tekniske spørgsmål parallelt med behandlingen i Rådet og i Europa-Parlamentet.
- gøre det lettere at tilpasse reglerne til udviklingen på de finansielle markeder
- dele forslag op i „politiske“ og „tekniske“ dele
 - de politiske dele fastlægges af Rådet og Europa-Parlamentet
 - de tekniske dele af direktivet fastlægges af Kommissionen
- de politiske og de tekniske drøftelser som udgangspunkt sker i adskilte fora,
- der bliver en større åbenhed i forhold til de finansielle brancher og brugere af finansielle tjenesteydelser
- der bliver tale om en mere ensartet gennemførelse i de enkelte lande af reglerne i de enkelte direktiver
- der opnås en større sammenhæng mellem reglerne i de enkelte dele af den finansielle sektor.

Udvalget foreslog konkret en udbygning og opdeling af lovgivningsprocessen i 4 „niveauer“ eller faser, der nedenfor er illustreret på forsikrings- og pensionsområdet (se næste side).

Proceduren er ikke beskrevet i en retsakt, men bygger på en række aftaler og erklæringer mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen.

<i>Udvalgets forslag til udbygning og opdeling af lovgivningsprocessen</i>	
<i>Niveau 1:</i> Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet	<i>Lovgivning – overordnede principper</i> Rådet og Europa-Parlamentet fastlægger de overordnede rammer/ principper for indholdet af reguleringen. Dette niveau svarer til de almindelige regler om vedtagelse af nye regler i EU. Det særlige ved Lamfalussy proceduren er, at Rådet og Europa-Parlamentet på forhånd er blevet enige om, at de regler, der fastsættes af Rådet og Europa-Parlamentet alene skal indeholde overordnede retningslinier. Tekniske regler skal fastsættes på niveau 2.
<i>Niveau 2:</i> Kommissionen EIOPC	<i>Vedtagelse af tekniske regler</i> Kommissionen forelægger sit udkast til regler for EIOPC. Komiteen udarbejder en udtalelse. Udtalelsen vedtages med kvali- ficeret flertal. ⁴ Medlemslandene er repræsenteret i EIOPC, der bistår Kommissio- nen ved udarbejdelsen af tekniske regler Niveau 2 bygger på, at tekniske regler vedtages af Kommissionen på grundlag af et oplæg fra de europæiske tilsynsmyndigheder (niveau 3) og drøftelse med medlemslandene i særlige udvalg. Der er følgende trin: 1. Kommissionen anmoder – efter drøftelse i EIOPC-CEIOPS om rådgivning. 2. CEIOPS udarbejder et oplæg. 3. CEIOPS foretager en offentlig høring om oplægget. 4. CEIOPS sender oplægget til Kommissionen. 5. Kommissionen udarbejder sit forslag. 6. EIOPC stemmer om forslaget. 7. Kommissionen udsteder reglerne i form af et direktiv eller en forordning.
<i>Niveau 3:</i> CEIOPS	<i>Rådgivning af Kommissionen, Implementering, Tilsynskonvergens</i> Medlemslandenes tilsynsmyndigheder rådgiver Kommissionen om bl.a. indholdet af og udformningen af gennemførelsesbestemmelser samt samarbejde om fælles tilsynsstandarder.
<i>Niveau 4:</i>	<i>Kommissionen kontrollerer gennemførelsen af EU-regler</i> Dette er en af Kommissionens vigtige opgaver for at sikre en ensartet anvendelse af de fælles regler.

Lamfalussy proceduren og andre procedurer

Udbygningen under Lamfalussy proceduren i forhold til den almindelige komitologiprocedure består særligt i:

- at bemyndigelser til at udstede gennemførelsesbestemmelser gøres tidsbegrænsede højst 4 år,
- at Europa-Parlamentet har en frist på 3 måneder til at kommentere oplæg til udarbejdelsen af gennemførelsesregler (mandater),
- at der foretages en bred høring af udkast/oplæg til gennemførelsesregler og
- at der nedsættes brugerpaneler af markedsdeltagere, som skal udtale sig om udkast til gennemførelsesregler.

Der foregår et tæt samspil mellem de enkelte niveauer for at kunne overholde de interne tidsfrister i lovgivningsprocessen. Det er derfor ikke sådan, at arbejdet skal være færdigt på et niveau, før det næste niveau kan starte på sin del af processen. Da Kommissionen indgår i alle 4 niveauer, er Kommissionen den naturlige koordinator af arbejdet.

Som en del af koordinationen og delingen af viden er Kommissionen observatør i de arbejdsgrupper, der arbejder på grundlag af mandater fra Kommissionen. Endvidere deltager formanden for CEIOPS i møderne i EIOPC.

Arbejdet med udarbejdelsen af de tekniske regler starter, så snart de overordnede principper er fastlagt politisk. Det vil i praksis sige, inden den endelige direktivtekst er vedtaget og offentliggjort.

3. CEIOPS' s opgaver og Lamfalussy proceduren i praksis

Arbejdet i CEIOPS er et teknisk samarbejde, og ikke et politisk betonet samarbejde.

CEIOPS har til opgave at

- rådgive Kommissionen ved forberedelse af ny EU-lovgivning om forsikring og arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger
- repræsentere tilsynsmyndigheder med forsikringsselskaber og arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger i andre EU eller internationale udvalg
- udarbejde standarder for tilsyn med forsikringsselskaber og arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger med henblik på at fremme konvergens af tilsynspraksis
- arbejde for en ensartet gennemførelse (implementering) af EU-direktiver
- være et forum for samarbejdet mellem de europæiske tilsynsmyndigheder.

Beslutningen om at indføre Lamfalussy proceduren for området forsikring og pension har betydning for, hvordan arbejdet med forslaget om nye kapitalkrav – det såkaldte Solvens II forslag nu er blevet tilrettelagt. Dette forslag er det første forslag på forsikringsområdet, som vil følge Lamfalussy proceduren fra forslaget idfase til dets endelige vedtagelse.

Udkastet til forslag til nye kapitalkrav for forsikringsselskaber er meget omfattende. Det bygger på hovedtrækkene i det tilsvarende forslag for kreditinstitutter, det såkaldte Basel II forslag, idet forslaget vil blive struktureret med udgangspunkt i de 3 søjler. De nuværende EU-regler om kapitalkrav skal ændres og gennearbejdes fra grunden. Hensigten er at kapitalkravet til en virksomhed skal fastsættes ud fra de faktiske risici, som den pågældende virksomhed er eksponeret overfor. Kommissionen har hverken den nødvendige detailviden eller de nødvendige ressourcer til alene at forestå dette arbejde. Kommissionen

har derfor bedt CEIOPS om bistand til udarbejdelse af forslagets detaljer.

CEIOPS har nedsat 5 arbejdsgrupper, hvis primære opgave er at udarbejde oplæg til Kommissionen med forslag til, hvordan et nyt direktiv kan udformes.

Solvens II arbejdsgrupper:

Søjle 1. Kapitalkrav og interne modeller livsforsikring.

Søjle 1. Kapitalkrav og interne modeller skadesforsikring.

Søjle 2. Intern kontrol, risikostyring og tilsynsprocessen.

Søjle 3. Gennemsigthed herunder regnskabs spørgsmål.

Konglomerater og tværsektorielle spørgsmål.

Andre arbejdsgrupper:

- Arbejdsgruppe om Helsingfors protokollen.
- Finansiell stabilitet.
- Forsikringsformidlere.
- Arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger (firmapensionskasser).

De enkelte medlemmer af CEIOPS kan udpege medlemmer af arbejdsgrupperne. Et CEIOPS-medlem kan på den måde vælge, om det vil være med i alle arbejdsgrupper eller kun i nogle grupper.

Arbejdsgrupperne orienterer løbende alle medlemmer af CEIOPS om arbejdet. Når en arbejdsgruppe har udført den opgave, som gruppen har fået, bliver det færdige arbejde – normalt en rapport - forelagt på et medlemsmøde til foreløbig godkendelse. Herefter sendes rapporten i offentlig høring og efter den endelige godkendelse i CEIOPS til Kommissionen eller det udvalg, som har bedt om CEIOPS holdning til et emne.

Kommissionen behandler CEIOPS's oplæg og udformer på grundlag heraf et forslag til direktiv.

Når der i Rådet og mellem Europa-Parlamentet og Rådet er opnået enighed om de overordnede principper i forslaget, beder Kommissionen CEIOPS om teknisk bistand til udarbejdelsen af de direktiver, der skal gennemføre de nye regler i medlemslandene.

Herefter følges samme procedure, som anvendes ved udarbejdelsen af oplægget til selve direktivet. Den største forskel er, at der på dette tidspunkt vil gælde nogle stramme tidsfrister for CEIOPS's arbejde.

I gennem længere tid har man i EU drøftet et forslag til direktiv om tilsyn med genforsikringsvirksomhed. Forslaget bygger i meget vid udstrækning på direktiverne om skades- og livsforsikringsvirksomhed. I dette forslag er der en bestemmelse, der indeholder en bemyndigelse for Kommissionen til at fastsætte tekniske gennemførelsesregler, og som dermed følger Lamfalussy proceduren. Det drejer sig om fastsættelse af øgede kapitalkrav til visse klasser af genforsikringsselskaber.

CEIOPS deltager i arbejdet i en lang række organisationer og udformningen af regler, der berører forsikringssektoren og arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger. Blandt disse organisationer kan særligt fremhæves EFRAG – den komite, der koordinerer regnskabsstandarder i EU.

4. Samarbejdet mellem CEIOPS og brancheorganisationerne

Omfanget af inddragelsen af offentligheden er den største forskel mellem Lamfalussy proceduren og andre beslutningsprocedurer, hvor Rådet og Europa-Parlamentet overlader til Kommissionen at træffe beslutninger. CEIOPS har en væsentlig rolle i denne inddragelse. Efter vedtægterne for CEIOPS skal organisationen således arbejde med størst mulig åbenhed, når den udfører sit arbejde. Det gælder særligt ved udarbejdelsen af oplæg til Kommissionen. Der gælder derfor en øget og mere formaliseret åbenhed om ud-

formningen af nye regler for forsikrings-selskaber og arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger på europæisk plan.

Arbejdet i CEIOPS har i det første år været præget af, at den nye organisation skulle etableres. Der har i opbygningsfasen været tæt kontakt mellem CEIOPS' s formand og bestyrelse og de europæiske sammenslutninger inden for forsikringssektoren og for arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger. Den første sag, som CEIOPS sendte i offentlig høring, var den praktiske fremgangsmåde ved anmeldelsen af grænseoverskridende aktiviteter i forbindelse med udvidelsen af EU til 25 medlemmer.

Derudover har CEIOPS opfordret formændene i arbejdsgrupperne til at være i løbende kontakt med de europæiske brancheorganisationer, bl.a. i forbindelse med arbejdet med de nye solvensregler.

Når CEIOPS rådgiver Kommissionen om udformningen af nye regler, vil CEIOPS offentliggøre sit udkast til oplæg til Kommissionen og bede om kommentarer. Der skabes dermed en debat om oplægget. Lovgivningsarbejdet om finansielle tjenesteydelser vil således foregå meget åbent, sammenlignet med lovgivningsarbejdet i andre sektorer.

Udover offentlig høring af forslag til nye regler og tilsynsprocedurer har CEIOPS endvidere nedsat et rådgivende panel, der består af repræsentanter for udbydere af forsikringer og arbejdsmarkedspensioner, forsikringstagerne (den industrielle sektor og forbrugerne), forsikringsformidlerne m.fl. Det er planen, at dette panel skal inddrages i prioriteringen af CEIOPS arbejde og også skal kunne drøfte spørgsmål af betydning for forsikrings- og pensionsmarkederne i almindelighed. Panelet holdt sit første møde den 29. juni 2004.

I første omgang betyder Lamfalussy proceduren, at de europæiske brancheorganisationer vil skulle orientere og koordinere medlemmernes synspunkter og formulere holdninger til de emner, som CEIOPS arbejder

med. Men den nye procedure vil også kunne mærkes i de enkelte medlemslande.

Den almindelige danske procedure for forberedelse af EU-forslag m.v. har siden Danmarks medlemskab af EU bygget på en betydelig inddragelse af interesseorganisationerne i behandlingen af EU-direktiver (EU-specialudvalgene). Denne procedure blev udbygget i foråret 2004 med bl.a. øget inddragelse af interesseorganisationerne. Indførelsen af Lamfalussy proceduren har ikke medført, at procedurerne er blevet nævneværdigt udbygget for så vidt angår behandlingen af Kommissionens forslag til direktiver m.v.

Derimod har inddragelsen af interesseorganisationerne i den nye procedure betydet ændringer for arbejdet i forbindelse med behandlingen af Kommissionens udkast til nye direktiver m.v. Det har foreløbigt betydet, at der i foråret 2004 bl.a. er etableret baggrundsgrupper til undergrupperne om Solvens II. I baggrundsgrupperne deltager brancherepræsentanter, som vil kommentere på forslagene til nye regler på et tidligt tidspunkt og i samme takt, som de fremkommer.

Erfaringerne fra arbejdet i CESR viser, at den nye procedure også vil kunne mærkes i brancheorganisationerne. Den stærke intensivering i høringsprocessen som følge af, at CEIOPS fremover vil sende oplæg til Kommissionen som led i forberedelsen af nye direktiver, vil betyde, at intensiteten i arbejdet vil stige. Det gælder både antallet af høringer og i den tid som må beregnes til stillingtagen til oplæggene samt formulering af kommentarer.

Erfaringerne fra værdipapirområdet er endvidere, at de største virksomheder i de enkelte brancher følger de behandlede forslag meget tæt og ofte afgiver selvstændige høringssvar. Lamfalussy proceduren medfører, at udformning og indarbejdelse af EU regler ikke er et fænomen, der er forbeholdt myndigheder og interesseorganisationer, men som vil være bredt forankret i de relevante brancher. Antal-

let af personer, der er involveret i arbejdet med Basel II forslaget om nye regler for kapitaldækning i kreditinstitutter, og antallet af personer, der er involveret i arbejdet med nye kapitaldækningsregler på forsikrings- og pensionsområdet, er således trecifret i Danmark alene.

CEIOPS har udsendt en programerklæring om åbenheden i sit arbejde. Erklæringen findes på organisationens hjemmeside.

5. Afsluttende bemærkninger

Fra starten var niveau 3 komiteerne tænkt som et led i en afkortning af den tid, det tager at vedtage EU-lovgivning om finansielle tjenesteydelser. De foreløbige erfaringer har vist, at komiteerne også inddrages i andet EU-arbejde, fordi de er et naturligt forum for en dialog mellem tilsynsmyndighederne i medlemslandene og Kommissionen også på andre områder.

Det har derfor været naturligt, at formændene for de 3 udvalg nu mødes regelmæssigt for at drøfte og koordinere spørgsmål, der er fælles for to eller alle tre komiteer. Denne mødeaktivitet er ikke en del af den oprindelige Lamfalussy procedure, men et eksempel på, at proceduren er tilstrækkelig fleksibel til at kunne finde egne løsninger.

Politisk følges Lamfalussy proceduren af et særligt udvalg med repræsentanter for Rådet, Europa-Parlamentet og de europæiske interesseorganisationer. Det sker i den såkaldte Inter Institutional Monitoring Group, der har Kommissionen som sekretariat.

Det er erfaringen fra arbejdet på værdipapirområdet i CESR, at de betydelige krav til offentlighed og høring lægger beslag på mange ressourcer, ikke blot hos tilsynsmyndighederne, men også i interesseorganisationerne og i de større virksomheder i branchen. I Finanstilsynet tilpasser vi løbende behandlingen af EU-initiativerne til udviklingen i sagerne og til den måde, som den nye procedure fungerer på i praksis.

CEIOPS er på meget kort tid blevet en central aktør på det europæiske forsikrings- og pensionsmarked, og der er store forventninger til CEIOPS. Som formand for CEIOPS er jeg glad for denne interesse og tillid. Jeg mener dog at det er vigtigt at holde sig for øje, at CEIOPS er en organisation, der består af selvstændige tilsynsmyndigheder. CEIOPS er i høj grad et forum, hvor vægten lægges på drøftelse af og løsning af tekniske forhold på forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsmarkedet – hensigten er, at drøftelsen af egentlige politiske spørgsmål skal foregå i EIOPS, samt ikke mindst i ministerrådet og EU-parlamentet.

Noter

- ¹ EF Tidende nr. L 3/34 af 7.1.2004.
- ² Danmark og Finland har hver 7 ud af 321 stemmer. Sverige har 10 stemmer. Til sammenligning kan nævnes at Frankrig, Italien, Tyskland og UK, hver har 29 stemmer.
- ³ Teksten til dette direktiv er endnu ikke offentliggjort.
- ⁴ En såkaldt komiteprocedure. (Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om „komitologi / udstedelse af gennemførelsesforskrifter).